II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

AFTALE OM EF-PATENTER

Udfærdiget i Luxembourg den 15. december 1989

(89/695/EØF)

PRÆAMBEL

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER, der har indgået Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, og

SOM ØNSKER, at europæiske patenter, der er meddelt med virkning for deres områder i henhold til konventionen om meddelelse af europæiske patenter af 5. oktober 1973, skal have en ensartet og autonom karakter;

SOM TILSTRÆBER af indføre et EF-patentsystem, som kan bidrage til virkeliggørelsen af målsætningerne i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, og i særdeleshed til inden for Fællesskabet at afskaffe den konkurrenceforvridning, der kan følge af den territoriale karakter, som er knyttet til beskyttelsen af nationale enerettigheder;

SOM TAGER I BETRAGTNING, at fjernelse af hindringerne for de frie varebevægelser er en af de grundlæggende målsætninger i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab;

SOM TAGER I BETRAGTNING, at skabelsen af et EF-patentsystem er et af de mest hensigtsmæssige midler til at sikre, at dette mål nås for så vidt angår den frie bevægelighed for patentbeskyttede varer;

SOM TAGER I BETRAGTNING, at skabelsen af et sådant EF-patentsystem derfor hænger uløseligt sammen med virkeliggørelsen af Traktatens målsætninger og således har tilknytning til Fællesskabets retssystem;

SOM TAGER I BETRAGTNING, at det for at nå disse mål er nødvendigt for de høje kontraherende parter at indgå en aftale, som udgør en særlig overenkomst i henhold til artikel 142 i konventionen om meddelelse af europæiske patenter, en traktat om regionale patenter i henhold til artikel 45, stk. 1, i patentsamarbejdstraktaten af 19. juni 1970 og en særskilt overenkomst i henhold til artikel 19 i konventionen til beskyttelse af industriel ejendomsret, undertegnet i Paris den 20. marts 1883 og senest revideret den 14. juli 1967;

SOM TAGER I BETRAGTNING, at gennemførelsen af et fælles marked med forhold, der svarer til forholdene på et nationalt marked, indebærer indførelse af retsakter, der gør det muligt for virksomhederne at tilpasse deres produktion og distribution af varer til de europæiske dimensioner;

SOM TAGER I BETRAGTNING, at spørgsmålet om en effektiv behandling af søgsmål vedrørende EF-patenter og de problemer, der kan opstå som følge af adskillelsen af den retlige kompetence ifølge EF-patentkonventionen som undertegnet i Luxembourg den 15. december 1975 med hensyn til krænkelse af EF-patenter og med hensyn til disses gyldighed, bedst vil kunne løses ved, at der tillægges nationale retter i 1. instans, der er udpeget til EF-patentdomstole, kompetence i søgsmål vedrørende krænkelse af et EF-patent, idet sådanne retter samtidig kan tage stilling til gyldigheden af det patent, som søgsmålet angår, og om nødvendigt ændre det eller erklære det ugyldigt; retsafgørelser truffet af disse retter bør kunne ankes til nationale retter i 2. instans, der er udpeget til EF-patentdomstole;

SOM TAGER I BETRAGTNING, at en ensartet anvendelse af lovgivningen vedrørende krænkelse af EF-patenter og vedrørende disses gyldighed imidlertid kræver, at der oprettes en for alle kontraherende stater fælles ankedomstol for EF-patenter (Den Fælles Ankedomstol), som skal træffe afgørelse i ankesager vedrørende krænkelse og gyldighed, som henvises fra EF-patentdomstole i 2. instans;

SOM TAGER I BETRAGTNING, at samme krav om ensartet anvendelse af lovgivningen tilsiger, at der gives Den Fælles Ankedomstol kompetence til at træffe afgørelse i ankesager fra Den Europæiske Patentmyndigheds annullationsafdelinger og dens administrationsafdeling for patenter, således at den træder i stedet for de annullationskamre, der er omhandlet i EF-patentkonventionen som undertegnet den 15. december 1975;

SOM TAGER BETRAGTNING, at det er af afgørende betydning, at anvendelsen af denne aftale ikke modvirker bestemmelserne i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, og at De Europæiske Fællesskabers Domstol skal være i stand til at sikre ensartetheden i Fællesskabets retssystem;

SOM TILSTRÆBER at fremme fuldførelsen af det indre marked og oprettelsen af et europæisk teknologisk fællesskab ved hjælp af EF-patentet;

SOM DERFOR ER OVERBEVIST OM, at indgåelsen af denne aftale er nødvendig for at lette udførelsen af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs opgaver —

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE BESTEMMELSER:

Artikel 1

Aftalens indhold

1. Konventionen om det europæiske patent for fællesmarkedet, der blev undertegnet i Luxembourg den 15. december 1975, i det følgende benævnt »EF-patentkonventionen«, som ændret ved denne aftale, er knyttet hertil.

2. EF-patentkonventionen suppleres med følgende protokoller, der er knyttet til denne aftale:

— protokol om bilæggelse af retstvister vedrørende krænkelse af EF-patenter og vedrørende disses gyldighed, i det følgende benævnt »protokollen om retstvister«

— protokol om privilegier og immuniteter for Den Fælles Ankedomstol

— protokol om statutten for Den Fælles Ankedomstol.

3. Bilagene til denne aftale udgør en integrerende del heraf.

4. Så snart denne aftale er trådt i kraft, træder den i stedet for EF-patentkonventionen i den form, der blev undertegnet i Luxembourg den 15. december 1975.

Artikel 2

Forbindelse med Fællesskabets retssystem

1. Ingen bestemmelse i denne aftale kan påberåbes imod anvendelsen af Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab.

2. For at sikre ensartetheden i Fællesskabets retssystem skal Den Fælles Ankedomstol, der er oprettet ved protokollen om retstvister, anmode de Europæiske Fællesskabers Domstol om at afgøre præjudicielle spørgsmål i overensstemmelse med artikel 177 i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, så snart der er fare for, at denne aftale fortolkes på en måde, som ikke er i overensstemmelse med denne Traktat.

3. Hvis en medlemsstat eller Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber finder, at en retsafgørelse truffet af Den Fælles Ankedomstol, som bringer en sag, der er indbragt for den, til ophør, ikke stemmer overens med det i de foregående stykker anførte princip, kan vedkommende medlemsstat eller Kommissionen anmode De Europæiske Fællesskabers Domstol om en afgørelse. Den afgørelse, som Domstolen træffer i forbindelse med en sådan anmodning, har ingen virkning på den retsafgørelse truffet af Den Fælles Ankedomstol, som gav anledning til anmodningen. Domstolens justitssekretær giver meddelelse om anmodningen til medlemsstaterne, til Rådet og, dersom anmodningen fremsættes af en medlemsstat, til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, som inden to måneder fra denne meddelelse til Domstolen kan indgive indlæg eller andre skriftlige udtalelser. Den i dette stykke fastsatte procedure giver ikke anledning til opkrævning eller godtgørelse af udgifter og omkostninger.

Artikel 3

Fortolkning af bestemmelserne om kompetence

1. De Europæiske Fællesskabers Domstol har kompetence til at afgøre præjudicielle spørgsmål om fortolkningen af de bestemmelser om kompetence, der finder anvendelse på

søgsmål vedrørende EF-patenter anlagt for nationale retter, og som er indeholdt i sjette afdeling, kapitel I, af EF-patentkonventionen og i protokollen om retstvister.

2. Følgende retter kan indbringe præjudicielle fortolkningsspørgsmål som omhandlet i stk. 1 for Domstolen:

a) — i Belgien: la Cour de cassation — het Hof van Cassatie og le Conseil d'Etat — de Raad van State
— i Danmark: Højesteret
— i Forbundsrepublikken Tyskland: die obersten Gerichtshöfe des Bundes
— i Grækenland: τα ανώτατα Δικαστήρια
— i Spanien: el Tribunal supremo
— i Frankrig: la Cour de cassation og le Conseil d'État
— i Irland: an Chúirt Uachtarach (the Supreme Court)
— i Italien: la Corte suprema di cassazione
— i Luxembourg: la Cour supérieure de justice i sin egenskab af Cour de cassation
— i Nederlandene: de Hoge Raad
— i Portugal: o Supremo Tribunal de Justiça
— i Det Forenede Kongerige: the House of Lords

b) retterne i de kontraherende stater, såfremt de træffer afgørelse som appelinstans.

3. Såfremt et sådant spørgsmål rejses under en retssag ved en af de i stk. 2, litra a), nævnte retter, er denne ret, hvis den skønner, at en afgørelse af dette spørgsmål er nødvendig, for at den kan afsige sin dom, pligtig til at anmode domstolen om at afgøre spørgsmålet.

4. Såfremt et sådant spørgsmål rejses ved en af de i stk. 2, litra b), omhandlede retter, kan denne ret på de i stk. 1 fastsatte betingelser anmode Domstolen om at afgøre spørgsmålet.

Artikel 4

Domstolens procesreglement

1. Protokollen vedrørende statutten for Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs Domstol og Domstolens procesreglement finder anvendelse på de i artikel 2 og 3 omhandlede retsskridt.

2. Procesreglementet tilpasses og suppleres om nødvendigt i overensstemmelse med artikel 188 i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab.

Artikel 5

Den Fælles Ankedomstols kompetence

Den Fælles Ankedomstol sikrer ensartet fortolkning og anvendelse af denne aftale og af de bestemmelser, der vedtages i medfør heraf, for så vidt det artikel drejer sig om nationale bestemmelser, jf. dog artikel 2 og 3.

Artikel 6

Undertegnelse — Ratifikation

1. Denne aftale er indtil den 21. december 1989 åben for undertegnelse af de stater, der er parter i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab.

2. Denne aftale skal ratificeres af de tolv signatarstater, Ratifikationsdokumenterne deponeres hos generalsekretæren for Rådet for De Europæiske Fællesskaber.

Artikel 7

Tiltrædelse

1. Denne aftale er åben for tiltrædelse af stater, som bliver medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab.

2. Dokumenter om tiltrædelse af denne aftale skal deponeres hos generalsekretæren for Rådet for De Europæiske Fællesskaber. Tiltrædelsen har virkning fra den første dag i den tredje måned efter deponeringen af tiltrædelsesdokumentet under forudsætning af, at vedkommende stats ratifikation af konventionen om meddelelse af europæiske patenter, i det følgende benævnt »den europæiske patentkonvention«, eller dens tiltrædelse af denne er blevet virksom.

3. Signatarstaterne anerkender, at enhver stat, som bliver medlem af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, skal tiltræde denne aftale.

4. Der kan afsluttes en særlig aftale mellem de kontraherende stater og den tiltrædende stat til fastsættelse af de nærmere retningslinjer for anvendelsen af nærværende aftale, som er nødvendiggjort ved den pågældende stats tiltrædelse.

Artikel 8

Deltagelse af tredjestater

Rådet for de Europæiske Fællesskaberr kan efter enstemmig afgørelse indbyde en stat, der er part i den europæiske patentkonvention, og som er i toldunion eller har en frihandelsaftale med Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, til at optage forhandlinger med henblik på denne tredjestats deltagelse i denne aftale på grundlag af en særlig aftale, der indgås mellem de kontraherende stater og vedkommende tredjestat, og som fastsætter betingelserne og de nærmere retningslinjer for anvendelsen af aftalen på denne stat.

Artikel 9

Anvendelse på havområder og havbundsområder

Denne aftale gælder for de havområder og havbundsområder, der grænser op til et område, for hvilket aftalen gælder, og som falder ind under en af de kontraherende staters suveræne rettigheder eller jurisdiktion i henhold til international ret.

Artikel 10

Ikrafttræden

Denne aftale skal for at træde i kraft være ratificeret af de tolv signatarstater. Den træder i kraft den første dag i den tredje måned, efter at den sidste af de pågældende stater har deponeret sit ratifikationsdokument. Hvis den europæiske patentkonvention træder i kraft på et senere tidspunkt for en eller flere af denne aftales signatarstater, træder aftalen dog først i kraft på dette senere tidspunkt henholdsvis det seneste af disse tidspunkter.

Artikel 11

Observatører

Så længe denne aftale ikke er trådt i kraft for en af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs medlemsstater, som ikke har undertegnet den, kan denne stat deltage som observatør i Den Særlige Komité inden for Den Europæiske Patentorganisations Administrationsråd, i det følgende benævnt »Den Særlige Komité«, og i Den Fælles Ankedomstols Administrationsudvalg, i det følgende benævnt »Administrationsudvalget«, og kan med henblik herpå udnævne en repræsentant og en suppleant til hvert af disse organer.

Artikel 12

Aftalens varighed

Denne aftale er indgået for ubegrænset tid.

Artikel 13

Revision

Hvis et flertal af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs medlemsstater fremsætter begæring om revision af denne aftale, indkalder formanden for Rådet for De Europæiske Fællesskaber til en konference med henblik på revision af aftalen. Konferencen forberedes af Den Særlige Komité eller Administrationsudvalget, som hver især handler inden for rammerne af sine beføjelser.

Artikel 14

Uoverensstemmelser mellem de kontraherende stater

1. Enhver uoverensstemmelse mellem de kontraherende stater om fortolkningen eller anvendelsen af denne aftale, som ikke har kunnet afgøres ved forhandlinger, indbringes på begæring af en af de pågældende stater for Den Særlige Komité eller for Administrationsudvalget alt efter det enkelte tilfælde. Det organ, som får forelagt uoverensstemmelsen, forsøger at tilvejebringe enighed mellem de pågældende stater.

2. Såfremt enighed ikke er tilvejebragt inden seks måneder efter den dag, hvor Den Særlige Komité eller Administrationsudvalget har fået forelagt sagen, kan enhver af staterne indbringe spørgsmålet for de Europæiske Fællesskabers Domstol.

3. Såfremt Domstolen fastslår, at en kontraherende stat ikke har overholdt en forpligtelse, som påviler den i henhold til denne aftale, skal denne stat gennemføre de til dommes opfyldelse nødvendige foranstaltninger.

Artikel 15

Definition

I denne aftale forstås ved »kontraherende stat« en stat, for hvilken aftalen er gældende.

Artikel 16

Aftalens originaltekst

Denne aftale, udarbejdet i ét eksemplar på dansk, engelsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk og tysk, hvilke ti tekster har samme gyldighed, deponeres i arkiverne i Generalsekretariatet for Rådet for De Europæiske Fællesskaber. Generalsekretæren fremsender en bekræftet genpart til regeringen i hver af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs medlemsstater.

Artikel 17

Meddelelser

Generalsekretæren for Rådet for De Europæiske Fællesskaber giver Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs medlemsstater meddelelse om:

a) deponeringen af ethvert ratifikations- og tiltrædelsesdokument

b) aftalens ikrafttrædelsesdag

c) ethvert forbehold og enhver tilbagetagelse af forbehold i henhold til artikel 83 i EF-patentkonventionen

d) enhver meddelelse, der er modtaget i henhold til artikel 1, stk. 2 og 3, i protokollen om retstvister.

En fe de lo cual los plenipotenciarios abajo firmantes han suscrito el presente Acuerdo.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne aftale.

Zu Urkund dessen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschrift unter diese Vereinbarung gesetzt.

Σε πίστωση των ανωτέρω οι υπογράφοντες πληρεξούσιοι έθεσαν τη υπογραφή τους κάτω από την παρούσα συμφωνία.

In witness whereof, the undersigned Plenipotentiaries have affixed their signatures below this Agreement.

En foi de quoi, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas du présent accord.

Dá fhianú sin, chuir na Lánchumhachtaigh thíos-sínithe a lámh leis an gComhaontú seo.

In fede di che, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le foro firme in calce al presente accordo.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder dit Akkoord hebben gesteld.

Em fé do que, os plenipotenciários abaixo-assinados apuseram as suas assinaturas no final do presente Acordo.

Hecho en Luxemburgo, el quince de diciembre de mil novecientos ochenta y nueve.

Udfærdiget i Luxembourg, den femtende december nitten hundrede og niogfirs.

Geschehen zu Luxemburg am fünfzehnten Dezember neunzehnhundertneunundachtzig.

Έγινε στο Λουξεμβούργο, στις δέκα πέντε Δεκεμβρίου χίλια εννιακόσια ογδόντα εννέα.

Done at Luxembourg on the fifteenth day of December in the year one thousand nine hundred and eighty-nine.

Fait à Luxembourg, le quinze décembre mil neuf cent quatre-vingt-neuf.

Arna dhéanamh i Lucsamburg, an cúigiú lá déag de mhí na Nollag míle naoi gcéad ochtó a naoi.

Fatto a Lussemburgo, addì quindici dicembre millenovecentottantanove.

Gedaan te Luxemburg, de vijftiende december negentienhonderd negenentachtig.

Feito no Luxemburgo, em quinze de Dezembro de mil novecentos e oitenta e nove.

Pour Sa Majesté le roi des Belges
Voor Zijne Majesteit de Koning der Belgen

For Hendes Majestæt Danmarks Dronning

Für den Präsidenten der Bundesrepublik Deutschland

Albrecht Krieger
Jürgen Trumpf

Για τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por Su Majestad el Rey de España

Pour le président de la République française

For the President of Ireland
Uachtarán na hÉireann

Per il Presidente della Repubblica italiana

Pour Son Altesse Royale le grand-duc de Luxembourg

Voor Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden

Pelo Presidente da República Portuguesa

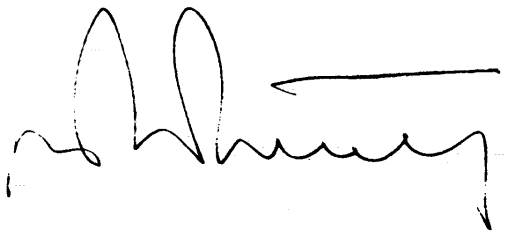

For Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

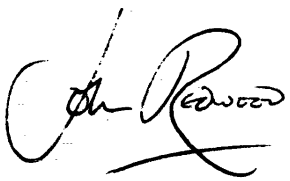

KONVENTION

OM DET EUROPÆISKE PATENT FOR FÆLLESMARKEDET

(EF-patentkonventionen)

og

GENNEMFØRELSESFORSKRIFTER

KONVENTION

OM DET EUROPÆISKE PATENT FOR FÆLLESMARKEDET

(EF-patentkonventionen)

FØRSTE AFDELING

ALMINDELIGE OG INSTITUTIONELLE BESTEMMELSER

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Fælles retssystem for patenter

1. Denne konvention indfører for de kontraherende stater et fælles retssystem for patenter.

2. Dette fælles retssystem gælder for europæiske patenter, der er meddelt for de kontraherende stater på grundlag af konventionen om meddelelse af europæiske patenter, i det følgende benævnt »den europæiske patentkonvention«, og for ansøgninger om europæisk patent, i hvilke disse stater er designeret.

Artikel 2

EF-patent

1. Europæiske patenter, der meddeles for de kontraherende stater, betegnes »EF-patenter«.

2. EF-patentet har enhedskarakter. Det har samme virkning overalt på det område, på hvilket denne konvention finder anvendelse, og kan kun meddeles, overføres, erklæres ugyldigt eller ophøre for hele dette område. Denne bestemmelse finder tilsvarende anvendelse på ansøgninger om europæisk patent, i hvilke de kontraherende stater er designeret.

3. EF-patentet har autonom karakter. Det er alene undergivet denne konventions bestemmelser og de bestemmelser i den europæiske patentkonvention, som finder obligatorisk anvendelse på ethvert europæisk patent, og som derfor skal anses som bestemmelser i nærværende konvention.

Artikel 3

Fælles designering

Designering af de stater, der er parter i denne konvention, i overensstemmelse med artikel 79 i den europæiske patentkonvention kan kun ske samlet. Designering af en eller flere af disse stater skal anses som designering af dem alle.

Artikel 4

Oprettelse af særlige organer

Følgende organer, der er fælles for de kontraherende stater, gennemfører de i denne konvention fastsatte procedurer:

a) særlige organer, der oprettes under Den Europæiske Patentmyndighed, og hvis virksomhed overvåges af en særlig komité inden for Administrationsrådet for den Europæiske Patentorganisation

b) Den Fælles Ankedomstol, der oprettes ved protokollen om bilæggelse af retstvister vedrørende krænkelse af EF-patenter og vedrørende disses gyldighed, i det følgende benævnt »protokollen om retstvister«.

Artikel 5

Nationale patenter

Denne konvention indskrænker ikke de kontraherende staters ret til at meddele nationale patenter.

KAPITEL II

SÆRLIGE ORGANER INDEN FOR DEN EUROPÆISKE PATENTMYNDIGHED

Artikel 6

Særlige organer

De særlige organer er følgende:

a) en administrationsafdeling for patenter

b) en eller flere annullationsafdelinger.

Artikel 7

Administrationsafdelingen for patenter

1. Under administrationsafdelingen henhører alle sager i Den Europæiske Patentmyndighed, som vedrører EF-patenter, i det omfang de ikke henhører under andre

af myndighedens organer. Navnlig afgørelser vedrørende indførelser i EF-patentregistret henhører under administationsafdelingen.

2. Administrationsafdelingens afgørelser træffes af et retskyndigt medlem.

3. Medlemmerne af administrationsafdelingen kan ikke være medlemmer af de appelkamre eller af det udvidede appelkammer, der er oprettet ved den europæiske patentkonvention.

Artikel 8

Annullationsafdelinger

1. Under annullationsafdelingerne henhører behandlingen af begæringer om begrænsning og ansøgninger om ugyldigkendelse af et EF-patent og fastsættelsen af godtgørelse i henhold til artikel 43, stk. 5.

2. En annullationsafdeling består af et retskyndigt medlem som formand og to teknisk sagkyndige medlemmer. Annullationsafdelingen kan overlade et af sine medlemmer at behandle sagen, forud for dens endelige afgørelse. Mundtlig forhandling sker for den samlede annullationsafdeling.

Artikel 9

Inhabilitet

1. Medlemmerne af annullationsafdelingerne må ikke deltage i behandlingen af en sag, i hvilken de har en personlig interesse, eller hvori de tidligere har deltaget som repræsentant for en af parterne, eller i hvis endelige afgørelse de har deltaget under meddelelses- eller indsigelsesproceduren.

2. Hvis et medlem af en annullationsafdeling af en af de grunde, der er nævnt i stk. 1, eller af anden grund finder ikke at burde deltage i behandlingen af en sag, underretter han afdelingen derom.

3. Enhver part, der mener, at et medlem af en annullationsafdeling er inhabilt af en af de grunde, der er nævnt i stk. 3, eller at den pågældendes upartiskhed i øvrigt kan drages i tvivl, kan gøre indsigelse mod, at den pågældende deltager i sagens behandling. Inhabilitetsindsigelsen afvises, når den pågældende part, vidende om at grundlaget for indsigelsen foreligger, har foretaget proceshandlinger. Indsigelsen kan ikke støttes på et medlems nationalitet.

4. Annullationsafdelingerne træffer uden deltagelse af det pågældende medlem afgørelse om de foranstaltninger, der skal træffes i de i stk. 2 og 3 nævnte tilfælde. Med henblik på at træffe denne afgørelse erstattes det medlem, mod hvem indsigelsen er rettet, af sin suppleant.

Artikel 10

Behandlings- og offentliggørelsessprog

1. Den Europæiske Patentmyndigheds officielle sprog er også de særlige organers officielle sprog.

2. Under hele behandlingen ved de særlige organer kan en oversættelse indleveret i medfør af artikel 14, stk. 2, andet punktum, i den europæiske patentkonvention bringes i overensstemmelse med den europæiske patentansøgnings originaltekst.

3. Det af Den Europæiske Patentmyndigheds officielle sprog, hvorpå EF-patentet er meddelt, skal, medmindre gennemførelsesforskrifterne bestemmer andet, anvendes som behandlingssprog ved alle sager vedrørende EF-patentet, der behandles ved de særlige organer.

4. Fysiske og juridiske personer med bopæl eller hovedsæde inden for en kontraherende stat, der som officielt sprog har et sprog, der ikke er et af Den Europæiske Patentmyndigheds officielle sprog, samt statsborgere i nævnte stat med bopæl i udlandet kan imidlertid indlevere aktstykker, som skal indleveres inden for en bestemt frist, på et af den pågældende kontraherende stats officielle sprog. De skal dog indlevere en oversættelse til behandlingssproget inden for den i gennemførelsesforskrifterne fastsatte frist; i de i gennemførelsesforskrifterne nævnte tilfælde kan de indlevere en oversættelse til et andet af Den Europæiske Patentmyndigheds officielle sprog.

5. Såfremt et aktstykke ikke indleveres på det i denne konvention foreskrevne sprog, eller såfremt en oversættelse, der kræves i medfør af denne konvention, ikke indleveres inden for de fastsatte frister, betragtes aktstykket som ikke modtaget.

6. Efter en begrænsnings- eller ugyldighedsprocedure offentliggøres det ny patentskrift for EF-patentet på behandlingssproget; det omfatter en oversættelse af de ændrede patentkrav til et af de officielle sprog i hver af de kontraherende stater, der ikke har behandlingssproget som officielt sprog.

7. EF-patenttidende offentliggøres på Den Europæiske Patentmyndigheds tre officielle sprog.

8. Indførelser i EF-patentregistret finder sted på Den Europæiske Patentmyndigheds tre officielle sprog. I tvivlstilfælde har indførelsen på behandlingssproget gyldighed.

9. Ingen af de stater, der er parter i denne konvention, kan benytte sig af de rettigheder, der er omhandlet i artikel 65, artikel 67, stk. 3, og artikel 70, stk. 3, i den europæiske patentkonvention.

KAPITEL III

DEN SÆRLIGE KOMITÉ INDEN FOR ADMINISTRATIONSRÅDET

Artikel 11

Sammensætning

1. Den Særlige Komité inden for Administrationsrådet består af repræsentanterne for de kontraherende stater og en repræsentant for Kommissionen for de Europæiske Fælles-

skaber og af deres suppleanter. Hver kontraherende stat og Kommissionen kan udnævne en repræsentant og en suppleant til Den Særlige Komité. De samme medlemmer repræsenterer de kontraherende stater i Administrationsrådet og i Den Særlige Komité.

2. Medlemmerne af den Særlige Komité kan assisteres af rådgivere eller sagkyndige inden for de grænser, der er fastsat i komitéens forretningsorden.

Artikel 12

Formandskab

1. Den Særlige Komité inden for Administationsrådet vælger blandt de kontraherende staters repræsentanter og deres suppleanter en formand og en næstformand. Næstformanden træder ex officio i formandens sted, når denne er forhindret.

2. Formanden og næstformanden vælges for tre år. Genvalg kan finde sted.

Artikel 13

Forretningsudvalg

1. Den Særlige Komité inden for Administrationsområdet kan oprette et forretningsudvalg, bestående af fem af dens medlemmer.

2. Formanden og næstformanden i Den Særlige Komité er fødte medlemmer af udvalget; de tre øvrige medlemmer vælges af Den Særlige Komité.

3. De af Den Særlige Komité valgte medlemmer vælges for tre år. Genvalg kan ikke finde sted.

4. Forretningsudvalget udfører de opgaver, som Den Særlige Komité pålægger det inden for forretningsordenens rammer.

Artikel 14

Møder

1. Den Særlige Komité inden for Administationsrådet indkaldes af formanden.

2. Præsidenten for Den Europæiske Patentmyndighed deltager i forhandlingerne.

3. Den Særlige Komité holder ordinært møde én gang om året; i øvrigt kan den indkaldes på foranledning af formanden eller efter begæring af en tredjedel af de kontraherende stater.

4. Forhandlingerne i Den Særlige Komité finder sted på grundlag af en dagsorden og i overensstemmelse med forretningsordenen.

5. På den foreløbige dagsorden optages ethvert spørgsmål, som er begæret optaget herpå af en af de kontraherende stater i overensstemmelse med forretningsordenen.

Artikel 15

Forhandlingssprog for Den Særlige Komité

1. Forhandlingerne i Den Særlige Komité inden for Administrationsrådet finder sted på engelsk, fransk og tysk.

2. De Dokumenter, der forelægges for Den Særlige Komité, udfærdiges ligesom forhandlingsrapporterne på de tre sprog, der er nævnt i stk. 1.

Artikel 16

Den Særlige Komités kompetence i visse sager

1. Den Særlige Komité inden for Administrationsrådet har kompetence til at ændre følgende bestemmelser i denne konvention:

a) de i denne konvention fastsatte tidsfrister, der skal overholdes over for Den Europæiske Patentmyndighed

b) gennemførelsesforskrifterne.

2. Den Særlige Komité har kompetence til i overensstemmelse med denne konvention at vedtage eller ændre:

a) finansregulativet

b) afgiftsregulativet

c) sin forretningsorden.

Artikel 17

Stemmeret

1. Kun de kontraherende stater har stemmeret i Den Særlige Komité inden for Administrationsområdet.

2. Hver kontraherende stat har én stemme, dog med forbehold af anvendelse af artikel 19.

Artikel 18

Afstemninger

1. Med forbehold af stk. 2 træffer Den Særlige Komité inden for Administrationsrådet sine beslutninger ved simpelt flertal blandt de kontraherende stater, der er repræsenteret og deltager i afstemningen.

2. Til de beslutninger, som Den Særlige Komité er kompetent til at træffe ifølge artikel 16 og artikel 21, litra a), kræves et flertal på tre fjerdedele af de kontraherende stater, der er repræsenteret og deltager i afstemningen.

3. Stater, der undlader at afgive stemme, betragtes ikke som deltagere i afstemningen.

Artikel 19

Stemmeafvejning

Ved vedtagelse eller ændring af afgiftsregulativet og ved den i artikel 21, litra a), omhandlede godkendelse, for så vidt de finansielle ydelser fra de kontraherende stater derved ville blive forhøjet, finder afstemningen sted i overensstemmelse med artikel 36 i den europæiske patentkonvention. Udtrykket »de kontraherende stater« i den nævnte artikel skal i denne forbindelse forstås som de stater, der er parter i nærværende konvention.

KAPITEL IV

FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 20

Finansielle forpligtelser og indtægter

1. Beløb, der i henhold til artikel 146 i den europæiske patentkonvention skal betales af de stater, der er parter i nærværende konvention, dækkes ved finansielle ydelser fastsat for hver enkelt stat i overensstemmelse med den fordelingsnøgle, der er fastlagt i stk. 3.

2. Indtægter fra afgifter, der er betalt i henhold til afgiftsregulativet, med fradrag af beløb, der overføres til Den Europæiske Patentorganisation i henhold til artikel 39 og 147 i den europæiske patentkonvention, såvel som alle andre indtægter, der modtages af Den Europæiske Patentorganisation i medfør af nærværende konvention, fordeles mellem de stater, der er parter i nærværende konvention, i overensstemmelse med den i stk. 3 fastlagte fordelingsnøgle.

3. Den i stk. 1 og 2 omhandlede fordelingsnøgle fastlægges således:

— Belgien	5,25 %
— Danmark	5,20 %
— Tyskland	20,40 %
— Grækenland	4,40 %
— Spanien	6,30 %
— Frankrig	12,80 %
— Irland	3,45 %
— Italien	7,00 %
— Luxembourg	3,00 %
— Nederlandene	11,80 %
— Portugal	3,50 %
— Det Forenede Kongerige	16,90 %

4. Den i stk. 3 fastlagte fordelingsnøgle kan ændres ved afgørelse truffet af Rådet for De Europæiske Fællesskaber på forslag af Kommissionen for de Europæiske Fællesskaber eller på anmodning af mindst tre kontraherende stater efter en revision, som Den Særlige Komité inden for Administrationsrådet for Den Europæiske Patentorganisation foretager fem år efter ikrafttrædelsen af aftalen om EF-patenter.

5. Til den i stk. 4 omhandlede afgørelse kræves der:

a) enstemmighed fra det sjette til og med det tiende år fra ikrafttrædelsen af aftalen om EF-patenter

b) efter udløbet af denne periode kvalificeret flertal; dette flertal bestemmes som fastsat i artikel 148, stk. 2, andet afsnit, første led, i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab.

6. Fem år efter ikrafttrædelsen af aftalen om EF-patenter påbegyndes det nødvendige arbejde med henblik på at undersøge, under hvilke betingelser og på hvilket tidspunkt det i stk. 1 til 5 fastsatte finansieringssystem kan erstattes af et andet system, der bygger på fællesskabsfinansiering under hensyntagen til udviklingen inden for De Europæiske Fællesskaber. Dette system kan omfatte beløb, der skal betales af de i denne konvention deltagende stater i henhold til den europæiske patentkonvention, såvel som beløb, der tilfalder disse stater i henhold til sidstnævnte konvention. Når dette arbejde er afsluttet, kan denne artikel, og i givet fald artikel 19, ændres ved en enstemmig afgørelse truffet af Rådet for De Europæiske Fællesskaber på forslag af Kommissionen.

Artikel 21

Administrationsrådets Særlige Komités kompetence i budgetspørgsmål

Det påhviler Den Særlige Komité inden for Administrationsrådet:

a) årligt at godkende overslagene over udgifter og indtægter vedrørende gennemførelsen af denne konvention og de eventuelle ændringer og tilføjelser til overslagene, som bliver forelagt komitéen af præsidenten for Den Europæiske Patentmyndighed, og at overvåge gennemførelsen heraf

b) at give den godkendelse, der omhandles i artikel 47, stk. 2, i den europæiske patentkonvention, for så vidt det drejer sig om udgifter, der vedrører gennemførelsen af næværende konvention

c) at godkende Den Europæiske Patentorganisations årsregnskab, for så vidt det vedrører gennemførelsen af denne konvention, samt den del af de i henhold til artikel 49, stk. 1, i den europæiske patentkonvention udnævnte revisorers rapport, der vedrører dette regnskab, og at meddele præsidenten for Den Europæiske Patentmyndighed decharge.

Artikel 22

Afgiftsregulativet

Afgiftsregulativet fastsætter navnlig afgifternes størrelse og betalingsmåde.

ANDEN AFDELING

MATERIEL PATENTRET

KAPITEL I

RETTEN TIL EF-PATENTET

Artikel 23

Påstand om ret til EF-patentet

1. Hvis et EF-patent er blevet meddelt en person, der ikke efter artikel 60, stk. 1, i den europæiske patentkonvention er berettiget til patentet, kan den efter nævnte bestemmelse berettigede kræve at få patentet overdraget til sig, uden at hans adgang til andre retsmidler derved begrænses.

2. Er en person kun berettiget til en del af EF-patentet, kan han i overensstemmelse med stk. 1 kræve at blive medindehaver af patentet.

3. De i stk. 1 og 2 omhandlede rettigheder kan kun gøres gældende for retterne i et tidsrum af to år fra den dato, på hvilken meddelelsen om udstedelsen af det europæiske patent er offentliggjort i Den Europæiske Patenttidende. Denne bestemmelse finder ikke anvendelse, såfremt patenthaveren, da patentet blev udstedt eller overdraget til ham, vidste, at han ikke var berettiget til patentet.

4. Ved anlæggelse af søgsmål sker der indførelse herom i EF-patentregistret. Den endelige afgørelse i sagen eller enhver anden afslutning af sagen indføres ligeledes.

Artikel 24

Virkning af ændring af ejerforholdet

1. I tilfælde af en fuldstændig ændring af ejerforholdet vedrørende EF-patentet som følge af søgsmål i henhold til artikel 23 bortfalder licenser og andre rettigheder ved indførelsen i EF-patentregistret af navnet på den der er berettiget til patentet.

2. Såfremt, før indførelse om søgsmålet finder sted,

a) patenthaveren har udnyttet opfindelsen på en af de kontraherende staters område eller har truffet formålstjenlige og væsentlige foranstaltninger hertil, eller

b) en licenshaver har erhvervet sin licens og har udnyttet opfindelsen på en af de kontraherende staters område eller har truffet formålstjenlige og væsentlige foranstaltninger hertil,

kan han fortsætte udnyttelsen, såfremt han anmoder den nye patenthaver, der er indført i EF-patentregistret, om en ikke-eksklusiv licens. En sådan anmodning skal foreligge inden udløbet af den frist, der er fastsat i gennemførelsesforskrifterne. Licensen skal meddeles for et rimeligt tidsrum og på rimelige betingelser.

3. Stk. 2 finder ikke anvendelse, såfremt patenthaveren eller licenshaveren på det tidspunkt, hvor han begyndte at udnytte opfindelsen eller at træffe foranstaltninger hertil, var i ond tro.

KAPITEL II

VIRKNINGER AF EF-PATENTET OG DEN EUROPÆISKE PATENTANSØGNING

Artikel 25

Forbud mod direkte brug af opfindelsen

EF-patentet indebærer for patenthaveren, at tredjemand ikke uden patenthaverens samtykke må:

a) fremstille, udbyde, bringe i omsætning eller bruge et produkt, der er genstand for patentet, eller med nævnte formål importere eller besidde et sådant produkt

b) bruge en fremgangsmåde, der er genstand for patentet, eller, når den pågældende tredjemand ved, eller omstændighederne gør det indlysende, at det er forbudt at bruge fremgangsmåden uden patenthaverens samtykke, udbyde fremgangsmåden til brug på de kontraherende staters område

c) udbyde, bringe i omsætning, bruge eller med nævnte formål importere eller besidde et produkt, der direkte er opnået ved en fremgangsmåde, der er genstand for patentet.

Artikel 26

Forbud mod indirekte brug af opfindelsen

1. EF-patentet indebærer ligeledes for patenthaveren, at tredjemand ikke uden patenthaverens samtykke på de kontraherende staters område må levere eller tilbyde at levere andre end en person, der er berettiget til at udnytte den patenterede opfindelse, midler til at iværksætte opfindelsen på nævnte område, såfremt disse vedrører et væsentligt element i denne, når den pågældende tredjemand ved, eller omstændighederne gør det indlysende, at disse midler er egnet og bestemt til at iværksætte nævnte opfindelse.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, når midlerne til opfindelsens iværksættelse er produkter, som normalt findes i

handelen, medmindre den pågældende tredjemand tilskynder den person, som han foretager levering til, til at begå handlinger, som er forbudt i henhold til artikel 25.

3. Personer, der udfører de i artikel 27, litra a) til c), nævnte handlinger, betragtes ikke som personer, der i henhold til stk. 1 er berettiget til at udnytte opfindelsen.

Artikel 27

Begrænsning i EF-patentets virkninger

De rettigheder, der er knyttet til EF-patentet, udstrækker sig ikke til:

a) handlinger, der er udført inden for private rammer og til ikke-erhvervsmæssige formål

b) handlinger, der er udført i forsøgsøjemed i forbindelse med den patenterede opfindelses genstand

c) den umiddelbare tilvirking i individuelle tilfælde i et apotek af et lægemiddel efter en lægerecept eller handlinger, der vedrører det således fremstillede lægemiddel

d) brugen ombord på fartøjer fra landene i Pariserunionen til beskyttelse af industriel ejendomsret, bortset fra de kontraherende stater, af den patenterede opfindelse i fartøjets skrog, i maskiner, takkelage, udrustning eller andet tilbehør, når sådanne fartøjer midlertidigt eller tilfældigt kommer ind på de kontraherende staters søterritorium, forudsat at denne opfindelse udelukkende anvendes til skibets behov

e) brugen af den patenterede opfindelse ved bygning eller drift af luftfartøjer eller transportmidler på landjorden fra landene i Pariserunionen til beskyttelse af industriel ejendomsret, bortset fra de kontraherende stater, eller af tilbehør til sådanne befordringsmidler, når disse midlertidigt eller tilfældigt kommer ind på de kontraherende staters område

f) de handlinger, der er nævnt i artikel 27 i konventionen af 7. december 1944 angående international civil luftfart, når disse handlinger angår et luftfartøj fra en anden stat end de kontraherende, når denne er omfattet af bestemmelserne i nævnte artikel.

Artikel 28

Konsumption af de rettigheder, der er knyttet til et EF-patent

De rettigheder, der er knyttet til et EF-patent, udstrækker sig ikke til handlinger, der angår et af patentet dækket produkt, og som udføres på de kontraherende staters område, efter at dette produkt er bragt i omsætning i en af disse stater af patenthaveren eller med dennes udtrykkelige samtykke, medmindre der foreligger grunde, der efter fællesskabsretten ville gøre det berettiget at udstrække de rettigheder, der er knyttet til EF-patentet, til sådanne handlinger.

Artikel 29

Oversættelse af kravene ved sagsbehandling eller i indsigelsessager

1. Ansøgeren skal inden for den i gennemførelsesforskrifterne fastsatte frist til Den Europæiske Patentmyndighed indlevere en oversættelse af de krav, på grundlag af hvilke det europæiske patent skal meddeles, til et af de officielle sprog i hver af de kontraherende stater, der ikke som officielt sprog har engelsk, fransk eller tysk.

2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på krav, der ændres under indsigelsesbehandlingen.

3. Oversættelserne af kravene offentliggøres af Den Europæiske Patentmyndighed.

4. Ansøgeren eller patenthaveren skal betale afgiften for offentliggørelse af oversættelserne af kravene inden for de i gennemførelsesforskrifterne fastsatte frister.

5. Såfremt de i stk. 1 foreskrevne oversættelser ikke er indleveret inden for den fastsatte frist, eller hvis afgiften for offentliggørelse af oversættelserne af kravene ikke er betalt rettidigt, betragtes den europæiske patentansøgning som tilbagetaget for de designerede kontraherende stater. Såfremt de i stk. 2 foreskrevne oversættelser ikke er indleveret indenfor den fastsatte frist, eller hvis afgiften for offentliggørelse af oversættelserne af kravene ikke er betalt rettidigt, erklæres EF-patentet ugyldigt.

6. Såfremt en oversættelse af de i stk. 1 eller 2 foreskrevne krav eller en oversættelse af kravene til Den Europæiske Patentmyndigheds to andre officielle sprog end behandlingssproget er mangelfuld, kan ansøgeren eller patenthaveren indlevere en berigtiget oversættelse til Den Europæiske Patentmyndighed. Den berigtigede oversættelse har først retsvirkning, når betingelserne i gennemførelsesforskrifterne er opfyldt.

7. Såfremt oversættelsen af kravene til et af de officielle sprog i en kontraherende stat er mangelfuld, kan enhver, der i den pågældende stat udnytter opfindelsen eller har truffet formålstjenlige og væsentlige foranstaltninger hertil, når dette ikke vil indebære en krænkelse af patentet som beskrevet i den mangelfulde oversættelse af kravene, fortsat udnytte opfindelsen vederlagsfrit, efter at den berigtigede oversættelse har fået virkning. Dette gælder ikke, hvis det godtgøres, at den pågældende person ikke har handlet i god tro.

Artikel 30

Oversættelse af patentskriftet for EF-patentet

1. Ud over de i artikel 29, stk. 1, foreskrevne oversættelser skal ansøgeren inden udløbet af den i gennemførelsesforskrifterne fastsatte frist til Den Europæiske Patentmyndighed indlevere en oversættelse af ansøgningen, på grundlag af

hvilken EF-patentet vil blive meddelt, til et af de officielle sprog i hver af de kontraherende stater, der ikke har behandlingssproget som officielt sprog.

2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på den tekst, på grundlag af hvilken EF-patentet opretholdes som ændret under indsigelsesbehandlingen.

3. Den Europæiske Patentmyndighed sender inden for den frist, der er fastsat i gennemførelsesforskrifterne, til hver enkelt af de centrale myndigheder for industriel ejendomsret i de kontraherende stater, der har anmodet den herom, en kopi af de i stk. 1 og 2 omhandlede oversættelser til det eller de relevante sprog. Ansøgeren skal med henblik herpå indlevere oversættelserne i et tilstrækkeligt antal eksemplarer.

4. Den Europæiske Patentmyndighed gør de i stk. 1 og 2 foreskrevne oversættelser tilgængelige for offentligheden og sender dem til behørig tid og vederlagsfrit til de pågældende kontraherende staters centrale myndigheder for industriel ejendomsret i en form, der muliggør en hensigtsmæssig og billig videreformidling.

5. Såfremt de i stk. 1 foreskrevne oversættelser indleveres indenfor den fastsatte frist, kan patenthaveren gøre de rettigheder, der er knyttet til patentet, gældende fra den dag, på hvilken meddelelse om udstedelsen af patentet er offentliggjort.

6. Såfremt de i stk. 1 eller 2 foreskrevne oversættelser ikke er indleveret inden for den fastsatte frist, betragtes EF-patentet som ugyldigt ab initio. Patenthaveren kan dog i stedet for EF-patentet opnå et europæisk patent for de kontraherende stater, for hvilke han har indleveret oversættelserne rettidigt. Han skal med henblik herpå skriftligt underrette Den Europæiske Patentmyndighed herom inden for to måneder fra udløbet af den gældende frist og inden for samme periode betale de afgifter, der er omhandlet i artikel 81, stk. 1.

7. Artikel 29, stk. 6 og 7, finder tilsvarende anvendelse på de oversættelser, der er foreskrevet i stk. 1 og 2.

Artikel 31

Oversættelsernes status

De i artikel 29 og 30 foreskrevne oversættelser, som er foretaget af personer, der er beføjet hertil i henhold til en kontraherende stats lovgivning, anses i den pågældende stat for at være i overensstemmelse med originalen, indtil det modsatte er bevist.

Artikel 32

Rettigheder knyttet til en europæisk patentansøgning efter offentliggørelse

1. Der kan kræves en efter omstændighederne rimelig erstatning af enhver, der i tiden mellem offentliggørelsen af en europæisk patentansøgning, i hvilken de kontraherende stater er designeret, og offentliggørelsen af meddelelsen om udstedelse af det europæiske patent, har udnyttet opfindelsen på en måde, som efter dette tidsrum ville være forbudt i henhold til EF-patentet.

2. En kontraherende stat, der ikke som officielt sprog har behandlingssproget for en europæisk patentansøgning, i hvilken de kontraherende stater er designeret, kan bestemme, at denne ansøgning for så vidt angår udnyttelse af opfindelsen på dens område kun hjemler den i stk. 1 omhandlede ret, såfremt ansøgeren efter eget valg:

a) til den kompetente myndighed i den pågældende stat har indleveret en oversættelse af kravene til et af denne stats officielle sprog, og oversættelsen er blevet offentliggjort i overensstemmelse med denne stats lovgivning, eller

b) har tilstillet den, der udnytter opfindelsen i den pågældende stat, en sådan oversættelse.

3. Enhver af de i stk. 2 omhandlede kontraherende stater kan, hvor ansøgeren benytter sig af den i stk. 2, litra b), omhandlede mulighed, bestemme, at den med ansøgningen hjemlede ret for så vidt angår udnyttelse af opfindelsen på den pågældende stats område kun kan påberåbes, hvis ansøgeren sender den kompetente myndighed i denne stat en kopi af oversættelsen inden for femten dage, efter at denne er blevet tilstillet den, der udnytter opfindelsen i den pågældende stat. Den kontraherende stat kan foreskrive, at myndigheden skal offentliggøre oversættelsen, i overensstemmelse med denne stats lovgivning.

4. En kontraherende stat, der vedtager en bestemmelse i medfør af stk. 2, kan foreskrive, at såfremt oversættelsen af kravene er mangelfuld, er enhver, der i den pågældende stat udnytter opfindelsen eller har truffet formålstjenlige og væsentlige foranstaltninger hertil, når dette ikke indebærer en krænkelse af ansøgningen i den oprindelige oversættelse af kravene, først pligtig til at yde rimelig erstatning i overensstemmelse med stk. 1 fra det tidspunkt, hvor den berigtigede oversættelse af kravene er blevet offentliggjort, eller hvor den pågældende har modtaget den berigtigede oversættelse, medmindre det godtgøres, at den pågældende ikke har handlet i god tro, i hvilket tilfælde vedkommende er pligtig til at yde rimelig erstatning i overensstemmelse med stk. 1 fra det tidspunkt, hvor kravene i stk. 2 var opfyldt.

Artikel 33

Virkning af ugyldigkendelse af EF-patentet

1. En europæisk patentansøgning, i hvilken de kontraherende stater er designeret, og det på grundlag heraf meddelte EF-patent anses, i det omfang patentet er blevet kendt

ugyldigt, fra begyndelsen ikke at have haft de i dette kapitel angivne virkninger.

2. Med forbehold af nationale bestemmelser vedrørende krav på erstatning for skader, der skyldes uagtsomhed eller forsæt fra patenthaverens side, eller nationale bestemmelser vedrørende uretmæssig berigelse berører den tilbagevirkende kraft, der er knyttet til patentets ugyldigkendelse som følge af indsigelses- eller ugyldighedsbehandling, ikke:

a) afgørelser i sager vedrørende patentkrænkelse, som har fået retskraft og er blevet fuldbyrdet før afgørelsen om ugyldighed

b) aftaler afsluttet før afgørelsen om ugyldighed, i det omfang de er blevet opfyldt før afgørelsen; det kan dog kræves, at beløb, der er betalt i henhold til den pågældende aftale, ud fra rimelighedshensyn skal tilbagebetales i det omfang, omstændighederen tilsiger dette.

Artikel 34

Supplerende anvendelse af national lovgivning vedrørende krænkelse

1. EF-patentetes virkninger bestemmes alene af denne konvention. I øvrigt er krænkelse af et EF-patent underlagt den nationale lovgivning vedrørende krænkelse af et nationalt patent i overensstemmelse med bestemmelserne i protokollen om retstvister.

2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på en europæisk patentansøgning, der kan føre til meddelelse af et EF-patent.

Artikel 35

Bevisbyrde

1. Angår EF-patentet en fremgangsmåde til fremstilling af et nyt produkt, betragtes samme produkt, når det er fremstillet af en anden person end patenthaveren, som fremstillet ved den patenterede fremgangsmåde, medmindre det modsatte bevises.

2. I forbindelse med bevisførelsen for det modsatte skal sagsøgtes beretigede interesse i at beskytte sine fabrikations- og forretningshemmeligheder tilgodeses.

KAPITEL III

NATIONALE RETTIGHEDER

Artikel 36

Ældre nationale rettigheder

1. I forhold til et EF-patent, der har en senere indleveringsdag eller, dersom der er begæret prioritet, en senere prioritetsdag end en national patentansøgning eller et nationalt patent, der er blevet offentligt tilgængeligt i en kontraherende stat på eller efter nævnte dag, har den nationale patentansøgning eller det nationale patent for den pågældende kontraherende stat samme virkning som ældre rettighed som en offentliggjort europæisk patentsansøgning, i hvilken den pågældende kontraherende stat er designeret.

2. Har i en kontraherende stat en national patentansøgning eller et nationalt patent, som ikke er offentliggjort på grund af nævnte stats lovgivning angående hemmelige opfindelser, virkning som ældre rettighed i forhold til et nationalt patent med en senere indleveringsdag eller, dersom der er begæret prioritet, en senere prioritetsdag, forholder det sig i den pågældende stat på samme måde for så vidt angår et EF-patent.

Artikel 37

Ret på grundlag af tidligere brug og på grundlag af personlig besiddelse

1. Enhver, der, hvis et nationalt patent var blevet meddelt vedrørende en opfindelse, i en af de kontraherende stater ville have haft en ret på grundlag af tidligere brug eller på grundlag af personlig besiddelse af denne opfindelse, nyder i denne stat de samme rettigheder i forhold til et EF-patent på samme opfindelse.

2. De rettigheder, der er knyttet til et EF-patent, udstrækker sig ikke til handlinger, der angår et af patentet dækket produkt, og som udføres på den pågældende kontraherende stats område, efter at dette produkt er bragt i omsætning i nævnte stat af den, der nyder de i stk. 1 omhandlede rettigheder, såfremt der i denne stats nationale lovgivning findes tilsvarende bestemmelser for så vidt angår nationale patenter.

KAPITEL IV

EF-PATENTET SOM GENSTAND FOR EJENDOMSRET

Artikel 38

Tilfælde, hvor EF-patentet behandles som et nationalt patent

1. Medmindre andet er fastsat i denne konvention, behandles EF-patentet som genstand for ejendomsret i sin helhed og i hele det område, hvor det har virkning, som et nationalt patent i den kontraherende stat, i hvilken efter det register over europæiske patenter, som er foreskrevet i den europæiske patentkonvention:

a) patentansøgeren havde sin bopæl eller sit hovedsæde på indleveringsdagen for den europæiske patentansøgning, eller

b) såfremt litra a) ikke kan anvendes, ansøgeren havde et forretningssted på indleveringsdagen, eller

c) såfremt hverken litra a) eller litra b) kan anvendes, den af ansøgerens befuldmægtige, hvis navn er først indført i registret over europæiske patenter, havde sit forretningssted på indførelselstidspunktet.

2. Såfremt stk. 1, litra a), b) eller c), ikke kommer til anvendelse, er den i stk. 1 nævnte kontraherende stat Forbundsrepublikken Tyskland.

3. Hvis to eller flere personer er indført i registret over europæiske patenter som ansøgere i forening, gælder stk. 1 for den af ansøgerne, der er nævnt først; er dette ikke muligt, gælder det for den næste i registret indførte ansøger, som det kan anvendes på. Kan stk. 1 ikke anvendes på nogen af ansøgerne, finder stk. 2 anvendelse.

4. Hvis en ret vedrørende et nationalt patent i en kontraherende stat bestemt efter stk. 1 til 3, først får virkning ved indførelsen i det nationale patentregister, har en sådan ret vedrørende et EF-patent først virkning fra indførelsen i EF-patentregistret.

Artikel 39

Overførelse

1. Overdragelse af et EF-patent skal være skriftelig og underskrevet af kontraktparterne, medmindre overdragelsen er en følge af en retsafgørelse.

2. Med forbehold af artikel 24, stk. 1, har en overførelse ikke virkning over for rettigheder, som tredjemand har erhvervet før tidspunktet for overførelsen.

3. En overførelse har ingen virkning over for tredjemand før indførelsen i EF-patentregistret og kun inden for de grænser, som fremgår af de i gennemførelsesforskrifterne omhandlede dokumenter. En overførelse har dog også forud for indførelsen i registret virkning over for tredjemand, som har erhvervet rettigheder efter tidspunktet for overførelsen, men som var bekendt med overførelsen på tidspunktet for erhvervelsen af rettighederne.

Artikel 40

Tvangsfuldbyrdelse

Kun retterne og andre myndigheder i den efter artikel 38 bestemte kontraherende stat har kompetence med hensyn til tvangsfuldbyrdelse vedrørende et EF-patent.

Artikel 41

Konkursbehandling eller lignende

1. Indtil fælles regler for de kontraherende stater træder i kraft på dette område, kan et EF-patent alene indgå i konkursbehandling eller lignende i den kontraherende stat, hvor sådan behandling først indledes.

2. Er et EF-patent genstand for sameje mellem flere, finder stk. 1 tilsvarende anvendelse med hensyn til vedkommende medindehavers andel.

Artikel 42

Aftalte licenser

1. Der kan gives licens til hel eller delvis udnyttelse af et EF-patent i hele eller en del af det område, i hvilket det har virkning. Licensen kan være eksklusiv eller ikke-eksklusiv.

2. De rettigheder, der er knyttet til EF-patentet, kan påberåbes over for en licenshaver, som overskrider sådanne begrænsninger i hans licens, som er omhandlet i stk. 1.

3. Artikel 39, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse ved meddelelse eller overførelse af en licens, der vedrører et EF-patent.

Artikel 43

Licensberedskab

1. Hvis indehaveren af et EF-patent indleverer en skriftlig erklæring til Den Europæiske Patentmyndighed, ifølge hvilken han er villig til at tillade enhver at udnytte opfindelsen som licenshaver mod en passende godtgørelse, nedsættes de årsafgifter for EF-patentet, der forfalder efter modtagelsen af erklæringen; størrelsen af nedsættelsen fastsættes i afgiftsregulativet. I tilfælde af en fulstændig ændring af ejerforholdet som følge af af søgsmål i henhold til artikel 23 anses erklæringen for at være tilbagetaget fra indførelsen i EF-patentregistret af navnet på den, der er berettiget til patentet.

2. Erklæringen kan til enhver tid tilbagetages ved skriftlig meddelelse herom til Den Europæiske Patentmyndighed, såfremt ingen over for patenthaveren har tilkendegivet at ville udnytte opfindelsen. Tilbagetagelsen får virkning fra tidspunktet for meddelelsen. Det beløb, hvormed årsafgifterne blev nedsat, skal betales inden for en måned fra tilbagetagelsen; artikel 48, stk. 2, finder anvendelse, dog således, at fristen på seks måneder løber fra udløbet af ovennævnte frist.

3. Erklæringen kan ikke indleveres, så længe der er indført en eksklusiv licens i EF-patentregistret, eller såfremt begæring om indførelse af en sådan licens er indgivet til Den Europæiske Patentmyndighed.

4. I kraft af denne erklæring er enhver berettiget til som licenshaver at udnytte opfindelsen på de betingelser, som er fastsat i gennemførelsesforskrifterne. Ved anvendelsen af denne konvention skal en licens, som er erhvervet på denne måde, behandles som en aftalt licens.

5. Efter skriftlig begæring fra en af parterne fastsætter en annullationsafdeling en passende godtgørelse eller ændrer den tidligere fastsatte, hvis der er indtruffet eller konstateret omstændigheder, som gør, at denne er åbenbart urimelig. Bestemmelserne om fremgangsmåden ved ugyldigkendelse finder tilsvarende anvendelse, medmindre de er uanvendelige på grund af ugyldigkendelsens særlige karakter. Begæringen betragtes ikke som fremsat, før et administrationsgebyr er betalt.

6. Begæring om indførelse af en eksklusiv licens i EF-patentregistret kan ikke fremsættes, når erklæring i henhold til stk. 1 er indgivet, medmindre denne er tilbagetaget eller anses for at være tilbagetaget.

Artikel 44

Den europæiske patentansøgning som genstand for ejendomsret

1. Artikel 38 til 42 finder tilsvarende anvendelse på en europæisk patentansøgning, i hvilken de kontraherende stater er designeret, idet udtrykket »EF-patentregistret« skal forstås som det register over europæiske patenter, som er foreskrevet i den europæiske patentkonvention.

2. De rettigheder, som tredjemand har erhvervet over en europæisk patentansøgning som omhandlet i stk. 1, bevarer deres virkning med hensyn til det EF-patent, som er meddelt på grundlag af en sådan ansøgning.

KAPITEL V

TVANGSLICENS TIL UDNYTTELSE AF EF-PATENTER

Artikel 45

Tvangslicenser

1. De bestemmelser i de kontraherende staters lovgivning, som giver adgang til meddelelse af tvangslicenser med hensyn til nationale patenter, finder anvendelse på EF-patenter. Omfanget og virkningen af tvangslicenser meddelt med hensyn til EF-patenter er begrænset til vedkommende stats område; artikel 28 finder ikke anvendelse.

2. De kontraherende stater skal give adgang til at indbringe i det mindste godtgørelsen for en tvangslicens for en ret i sidste instans.

3. De nationale myndigheder underretter så vidt muligt Den Europæiske Patentmyndighed om enhver tvangslicens, der meddeles med hensyn til et EF-patent.

4. Ved anvendelsen af denne konvention skal udtrykket »tvangslicenser« forstås som også omfattende licenser meddelt ex officio og enhver ret til at udnytte patenterede opfindelser i almenhedens interesse.

Artikel 46

Tvangslicens i anledning af manglende eller utilstrækkelig udøvelse

Tvangslicenser i anledning af manglende eller utilstrækkelig udøvelse kan ikke meddeles med hensyn til EF-patenter, hvis det af patentet omfattede produkt, fremstillet i en kontraherende stat, bliver bragt i omsætning i en anden kontraherende stat, for hvilken der er fremsat begæring om sådanne licenser, i tilstrækkelig mængde til at tilfredsstille behovet på vedkommende stats område. Denne bestemmelse finder ikke anvendelse på tvangslicenser, som meddeles i almenhedens interesse.

Artikel 47

Tvangslicenser til fordel for afhængige patenter

De bestemmelser i de kontraherende staters lovgivning, som giver adgang til meddelelse af tvangslicenser med hensyn til ældre patenter til fordel for efterfølgende afhængige patenter, finder anvendelse på forholdet mellem EF-patenter og nationale patenter og på forholdet mellem EF-patenter indbyrdes.

TREDJE AFDELING

OPRETHOLDELSE, OPHØR, BEGRÆNSNING OG UGYLDIGKENDELSE AF EF-PATENTET

KAPITEL I

OPRETHOLDELSE OG OPHØR

Artikel 48

Årsafgifter

1. Årsafgifter for EF-patenter skal betales til Den Europæiske Patentmyndighed i overensstemmelse med gennemførelsesforskrifterne. Afgifterne betales for de år, der følger efter det, der er angivet i artikel 86, stk. 4, i den europæiske patentkonvention; dog skal der ikke betales afgift for de første to år, regnet fra ansøgningsdagen.

2. Er årsafgift ikke betalt på eller forud for forfaldsdagen, kan den gyldigt betales inden seks måneder fra forfaldsdagen, når en tillægsafgift samtidig betales.

3. Hvis en årsafgift for EF-patentet forfalder inden to måneder fra den dag, på hvilken meddelelsen om udstedelsen af det europæiske patent er offentliggjort, anses den pågældende årsafgift for at være gyldigt betalt, når den betales inden for den nævnte frist. Der opkræves ingen tillægsafgift.

Artikel 49

Afkald

1. Der kan kun gives afkald på EF-patentet i dets helhed.

2. Afkald skal gives skriftlig over for Den Europæiske Patentmyndighed af patenthaveren. Det har først virkning, når det er indført i EF-patentregistret.

3. Er en tredjemand indført i EF-patentregistret som indehaver af en tinglig ret, eller er der i tredjemands navn sket indførelse i registret i medfør af artikel 23, stk. 4, første punktum, indføres afkaldet kun med vedkommendes samtykke. Hvis en licens er indført i registret, kan afkaldet kun indføres, hvis patenthaveren godtgør, at han forud har underrettet licenshaveren om, at han har til hensigt at give afkald; denne indførelse finder sted ved udløbet af den frist, der er fastsat i gennemførelsesforskrifterne.

Artikel 50

Ophør

1. EF-patentet ophører:

a) ved udløbet af det tidsrum, der er fastsat i artikel 63 i den europæiske patentkonvention

b) hvis patenthaveren giver afkald på patentet efter bestemmelserne i artikel 49

c) hvis en årsafgift og en eventuel tillægsafgift ikke er betalt til den fastsatte tid.

2. EF-patentet ophører på det i artikel 53, stk. 4, nævnte tidspunkt, i det omfang det ikke er opretholdt.

3. Er en årsafgift og en eventuel tillægsafgift ikke betalt til den fastsatte tid, betragtes EF-patentet som ophørt den dag, på hvilken årsafgiften forfaldt.

4. Bestemmelse om et EF-patents ophør træffes i givet fald af administrationsafdelingen for patenter eller af en annullationsafdeling, hvis en sag vedrørende nævnte patent verserer for denne.

KAPITEL II

FREMGANGSMÅDEN VED BEGRÆNSING

Artikel 51

Begæring om begrænsning

1. På begæring fra patenthaveren kan EF-patentet begrænses ved ændring af kravene, beskrivelsen eller tegningerne. Begrænsning for så vidt angår en eller flere kontraherende stater kan kun begæres i det i artikel 36, stk. 1, nævnte tilfælde.

2. Begæringen kan ikke indleveres, så længe indsigelse endnu kan fremsættes, eller så længe en indsigelses- eller ugyldighedssag verserer.

3. Begæringen skal indleveres skriftligt til Den Europæiske Patentmyndighed. Den anses først for indleveret, når afgiften for begrænsningen er betalt.

4. Artikel 49, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse på indleveringen af begæringen.

5. Når en ansøgning om ugyldigkendelse af EF-patentet indleveres, medens en sag om begrænsning verserer, skal annullationsafdelingen stille sagen om begrænsning i bero, indtil der er truffet endelig afgørelse i ugyldighedssagen.

Artikel 52

Behandling af begæringen

1. Annullationsafdelingen undersøger, om de ugyldighedsgrunde, der er omhandlet i artikel 56, stk. 1, litra a) til d), er til hinder for opretholdelse af EF-patentet i den ændrede form.

2. Under behandlingen af begæringen, som skal ske i overensstemmelse med gennemførelsesforskrifterne, opfordrer annullationsafdelingen så ofte som nødvendigt patenthaveren til inden for en af afdelingen fastsat frist at udtale sig om de af afdelingen fremsendte meddelelser.

3. Hvis patenthaveren ikke svarer på de opfordringer, der er givet ham i henhold til stk. 2, inden for den fastsatte frist, betragtes begæringen som tilbagetaget.

Artikel 53

Afslag på begæringen eller begrænsning af EF-patentet

1. Hvis annullationsafdelingen efter at have foretaget den i artikel 52 foreskrevne sagsbehandling finder, at ændringerne ikke kan godkendes, afslår den begæringen.

2. Hvis annullationsafdelingen under hensyntagen til de ændringer, som patenthaveren har foretaget under begrænsningsproceduren, finder, at de ugyldighedsgrunde, der er omhandlet i artikel 56, ikke er til hinder for opretholdelse af EF-patentet, beslutter den at begrænse EF-patentet i overensstemmelse hermed, forudsat:

a) at det i overensstemmelse med gennemførelsesforskrifterne er fastslået, at patenthaveren er enig i den formulering, ved hvilken annullationsafdelingen agter at begrænse patentet

b) at der inden for den frist, der er fastsat i gennemførelsesforskrifterne, er indleveret en oversættelse af enhver ændring af patentskriftet til et af de officielle sprog i hver af de kontraherende stater, der ikke har behandlingssproget som officielt sprog, og

c) at afgiften for trykning af nyt patentskrift er betalt inden for den frist, der er fastsat i gennemførelsesforskrifterne.

3. Såfremt en oversættelse ikke er indleveret inden for den fastsatte frist, eller hvis afgiften for trykning af nyt patentskrift ikke er betalt rettidigt, anses begæringen for at være tilbagetaget, medmindre de nævnte forskrifter opfyldes og tillægsafgiften betales inden for den yderligere frist, der er fastsat i gennemførelsesforskrifterne.

4. Beslutningen om begrænsning af EF-patentet har først virkning fra den dag, meddelelsen om begrænsningen offentliggøres i EF-patenttidende.

Artikel 54

Offentliggørelse af nyt patentskrift efter begrænsningsproceduren

Hvis et EF-patent er begrænset i henhold til artikel 53, stk. 2, offentliggør Den Europæiske Patentmyndighed samtidig med offentliggørelsen af beslutningen om begrænsningen et nyt patentskrift for EF-patentet indeholdende beskrivelsen, kravene og tegningerne, hvis sådanne foreligger, i den ændrede form. Artikel 30, stk. 3 og 4, finder tilsvarende anvendelse.

KAPITEL III

FREMGANGSMÅDEN VED UGYLDIGKENDELSE

Artikel 55

Ansøgning om ugyldigkendelse

1. Enhver kan indlevere ansøgning om ugyldigkendelse af et EF-patent til Den Europæiske Patentmyndighed; dog kan ansøgningen i det i artikel 56, stk. 1, litra e), omhandlede tilfælde kun indleveres af en person, der er berettiget til at blive indført i EF-patentregistret som eneindehaver af patentet, eller i forening af de personer, der er berettiget til at blive indført som medindehavere af patentet i overensstemmelse med artikel 23.

2. Ansøgningen kan i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 56, stk. 1, litra a) til d), ikke indleveres, så længe indsigelse endnu kan fremsættes, eller så længe en indsigelsessag verserer.

3. Ansøgningen kan indleveres, selv om EF-patentet er ophørt.

4. Ansøgningen skal være skriftlig og begrundet. Den anses først for indleveret, når afgiften for ugyldigkendelse er betalt.

5. Ansøgeren er tillige med patenthaveren part i ugyldighedssagen.

6. Hvis ansøgeren hverken har sin bopæl eller sit hovedsæde i en af de kontraherende stater, skal han på patenthaverens begæring stille sikkerhed for sagsomkostningerne. Annullationsafdelingen fastsætter et passende sikkerhedsbeløb og den frist, inden for hvilken sikkerheden skal stilles. Hvis sikkerheden ikke bliver stillet inden for den fastsatte frist, betragtes ansøgningen som tilbagetaget.

Artikel 56

Ugyldighedsgrunde

1. Ansøgningen om ugyldigkendelse af et EF-patent kan kun grundes på:

a) at genstanden for patentet ikke er patenterbar efter bestemmelserne i artikel 52 til 57 i den europæiske patentkonvention

b) at patentet ikke forklarer opfindelsen på en måde, der er tilstrækkelig klar og fyldestgørende til, at en fagmand kan udøve opfindelsen

c) at genstanden for patentet strækker sig ud over indholdet af den europæiske patentansøgning, som den er indleveret, eller, hvis patentet er meddelt på grundlag af en europæisk udskilt ansøgning eller en ny europæisk ansøgning indleveret i overensstemmelse med artikel 61 i den europæiske patentkonvention, at genstanden for patentet strækker sig ud over indholdet af den oprindelige ansøgning, som denne er indleveret

d) at patentbeskyttelsen er blevet udvidet

e) at patenthaveren i henhold til en afgørelse, der skal anerkendes i alle de kontraherende stater, ikke er berettiget til patentet efter artikel 60, stk. 1, i den europæiske patentkonvention

f) at genstanden for patentet ikke er patenterbar efter bestemmelserne i artikel 36, stk. 1.

2. Hvis ugyldighedsgrundene kun angår en del af patentet, afsiges ugyldigkendelsen i form af en tilsvarende begrænsning af patentet. Begrænsningen kan finde sted ved en ændring af kravene, beskrivelsen eller tegningerne.

3. I det i stk. 1, litra f), nævnte tilfælde afsiges ugyldigkendelsen alene for så vidt angår den kontraherende stat, i hvilken den nationale patentansøgning eller det nationale patent er blevet offentligt tilgængeligt.

Artikel 57

Behandling af ansøgningen

1. Hvis ansøgningen om ugyldigkendelse af et EF-patent kan antages, undersøger annullationsafdelingen, om de ugyldighedsgrunde, der er omhandlet i artikel 56, er til hinder for opretholdelse af patentet.

2. Under behandlingen af ansøgningen, som skal ske i overensstemmelse med gennemførelsesforskrifterne, opfordrer annullationsafdelingen så ofte som nødvendigt parterne til inden for en af afdelingen fastsat frist at udtale sig om de meddelelser, som fremkommer fra andre parter eller fra afdelingen selv.

Artikel 58

Ugyldigkendelse eller opretholdelse af EF-patentet

1. Hvis annullationsafdelingen finder, at de ugyldighedsgrunde, der er omhandlet i artikel 56, er til hinder for opretholdelse af EF-patentet, erklærer den patentet ugyldigt.

2. Hvis annullationsafdelingen finder, at de ugyldighedsgrunde, der er omhandlet i artikel 56, ikke er til hinder for opretholdelse af EF-patentet i uændret form, afslår den ansøgningen om ugyldigkendelse.

3. Hvis annullationsafdelingen under hensyntagen til de ændringer, som patenthaveren har foretaget under ugyldighedsproceduren, finder, at de ugyldighedsgrunde, der er omhandlet i artikel 56, ikke er til hinder for opreholdelse af EF-patentet, beslutter den at opretholde patentet som ændret, forudsat:

a) at det i overensstemmelse med gennemførelsesforskrifterne er fastslået, at patenthaveren er enig i den formulering, ved hvilken annullationsafdelingen agter at opretholde patentet

b) at der inden for den frist, der er fastsat i gennemførelsesforskrifterne, er indleveret en oversættelse af enhver ændring af patentskriftet til et af de officielle sprog i hver af de kontraherende stater, der ikke har behandlingssproget som officielt sprog, og

c) at afgiften for trykning af nyt patentskrift er betalt inden for den frist, der er fastsat i gennemførelsesforskrifterne.

4. Såfremt en oversættelse ikke er indleveret inden for den fastsatte frist, eller hvis afgiften for trykning af nyt patentskrift ikke er betalt rettidigt, erklæres patentet ugyldigt, medmindre de nævnte forskrifter opfyldes og tillægsafgiften betales inden for den yderligere frist, der er fastsat i gennemførelsesforskrifterne.

Artikel 59

Offentliggørelse af nyt patentskrift efter ugyldighedsproceduren

Hvis et EF-patent er ændret i medfør af artikel 58, stk. 3, offentliggør Den Europæiske Patentmyndighed samtidig med offentliggørelsen af den afgørelse, der er truffet i ugyldighedssagen, et nyt patentskrift for EF-patentet, indeholdende beskrivelsen, kravene og tegningerne, hvis sådanne foreligger, i den ændrede form. Artikel 30, stk. 3 og 4, finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 60

Omkostninger

1. Enhver part i en ugyldighedssag udreder selv de omkostninger, han har pådraget sig, medmindre en annullationsafdeling i henhold til gennemførelsesforskrifterne eller Den Fælles Ankedomstol i henhold til sit procesreglement ud fra rimelighedshensyn træffer afgørelse om en anden fordeling af omkostningerne ved mundtlig forhandling eller bevisførelse. En afgørelse om fordelingen af omkostningerne kan også på begæring træffes, når en ansøgning om ugyldigkendelse er tilbagetaget, eller når EF-patentet er ophørt.

2. På begæring fastsætter annullationsafdelingens kontor størrelsen af de omkostninger, der skal betales i medfør af en afgørelse om omkostningsfordeling. Det omkostningsbeløb, der er fastsat af kontoret, kan på begæring, indleveret inden for den i gennemførelsesforskrifterne fastsatte frist, ændres ved en afgørelse truffet af annullationsafdelingen.

3. Artikel 104, stk. 3, i den europæiske patentkonvention finder tilsvarende anvendelse.

FJERDE AFDELING

APPELPROCEDURE

Artikel 61

Appel

1. Afgørelser truffet af annullationsafdelingen og administrationsafdelingen for patenter kan påklages.

2. Artikel 106 til 109 i den europæiske patentkonvention finder tilsvarende anvendelse på denne appelprocedure, medmindre andet er bestemt i Den Fælles Ankedomstols procesreglement eller i afgiftsregulativet.

FEMTE AFDELING

FÆLLES BESTEMMELSER

Artikel 62

Almindelige bestemmelser om sagsbehandling og repræsentation

1. Bestemmelserne i syvende afdelings kapitel I og III i den europæiske patentkonvention, med undtagelse af artikel 124, finder tilsvarende anvendelse på denne konvention, idet dog:

a) artikel 114, stk. 1, kun finder anvendelse på annullationsafdelingerne

b) artikel 116, stk. 2 og 3, kun finder anvendelse på administrationsafdelingen for patenter og stk. 4 kun på annullationsafdelingerne

c) artikel 122 også finder anvendelse på alle andre parter i sager, der behandles ved de særlige organer

d) artikel 123, stk. 3, finder anvendelse på sager om begrænsninger og ugyldighed for annullationsafdelingerne

e) udtrykket »de kontraherende stater« skal forstås som de stater, der er parter i nærværende konvention.

2. Uanset stk. 1, litra e), er en person, der er opført på den af Den Europæiske Patentmyndighed førte liste over anerkendte fuldmægtige, og som ikke er statsborger i en af de stater, der er parter i nærværende konvention, eller som ikke har sit forretningssted eller arbejdssted inden for en af disse stater, berettiget til at handle som fuldmægtig for en part i en sag vedrørende et EF-patent, der behandles ved de særlige organer, forudsat:

a) at han i henhold til registret over europæiske patenter er den, der sidst har fået bemyndigelse til at handle som fuldmægtig for samme part eller for den, fra hvem han har erhvervet retten, i sådanne sager rejst i medfør af den europæiske patentkonvention, som vedrører nævnte EF-patent eller den europæiske patentansøgning, på grundlag af hvilken det er meddelt, og

b) at den stat, som han er statsborger i, eller på hvis område han har sit forretningssted eller arbejdssted, anvender sådanne regler med hensyn til repræsentation ved den centrale myndighed for industriel ejendomsret i den pågældende stat, som opfylder de betingelser om gensidighed, som Den Særlige Komité inden for Administrationsrådet måtte fastsætte.

Artikel 63

EF-patentregister

Den Europæiske Patentmyndighed fører et register, der benævnes »EF-patentregistret«, og som indeholder de oplysninger, hvis registrering er foreskrevet ved denne konvention. Registret er offentligt tilgængeligt.

Artikel 64

EF-patenttidende

Den Europæiske Patentmyndighed offentliggør regelmæssigt EF-patenttidende, som indeholder de indførelser, der har fundet sted i EF-patentregistret, ligesom enhver anden oplysning, hvis offentliggørelse er foreskrevet ved nærværende konvention.

Artikel 65

Underretning til offentligheden og nationale myndigheder

Artikel 128, stk. 4, og 130 til 132, i den europæiske patentkonvention finder tilsvarende anvendelse, idet udtrykket »de kontraherende stater« skal forstås som de stater, der er parter i nærværende konvention.

SJETTE AFDELING

KOMPETENCE OG RETSPLEJE I ANDRE SØGSMÅL VEDRØRENDE EF-PATENTER END DEM, DER FALDER IND UNDER PROTOKOLLEN OM RETSTVISTER

KAPITEL I

RETTERNES KOMPETENCE OG FULDBYRDELSE AF RETSAFGØRELSER

Artikel 66

Almindelige bestemmelser

Medmindre andet er fastsat i denne konvention, finder bestemmelserne i konventionen om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, undertegnet i Bruxelles den 27. september 1968, som ændret ved konventionerne om sådanne staters tiltrædelse af nævnte konvention, som har tiltrådt De Europæiske Fællesskaber, idet nævnte konvention og nævnte konventioner i det følgende under ét betegnes »fuldbyrdelseskonventionen«, anvendelse på andre søgsmål vedrørende EF-patenter end dem, der er omfattet af protokollen om retstvister, samt på retsafgørelser truffet i forbindelse med sådanne søgsmål.

Artikel 67

De nationale retters kompetence med hensyn til søgsmål vedrørende EF-patenter

Enekompetente er:

a) i sager om tvangslicencer til udnyttelse af EF-patenter, retterne i den kontraherende stat, hvis nationale lovgivning finder anvendelse på en sådan licens

b) i sager om retten til patentet mellem en arbejdsgiver og en arbejdstager, retterne i den kontraherende stat, efter hvis lovgivning retten til et europæisk patent er fastlagt i overensstemmelse med artikel 60, stk. 1, andet punktum, i den europæiske patentkonvention. En aftale om retternes kompetence er kun gyldig, for så vidt den er tilladt efter den nationale lovgivning, som arbejdskontrakten er undergivet.

Artikel 68

Supplerende bestemmelser om kompetence

1. Inden for den kontraherende stat, hvis retter er kompetente i henhold til artikel 66 og 67, indbringes søgsmål for den ret, som ville have stedlig og saglig kompetence i tilfælde af søgsmål vedrørende et nationalt patent meddelt i den pågældende stat.

2. Artikel 66 og 67 finder anvendelse med hensyn til søgsmål vedrørende europæiske patentansøgninger, i hvilke de kontraherende stater er designeret, bortset fra tilfælde, hvor der er fremsat krav om tilkendelse af retten til et europæiske patent.

3. Såfremt ingen ret i henhold til artikel 66 og 67 samt stk. 1 og 2 har kompetence til at afgøre et søgsmål vedrørende et EF-patent, kan dette søgsmål indbringes for retterne i Forbundsrepublikken Tyskland.

Artikel 69

Supplerende bestemmelser om anerkendelse og fuldbyrdelse

1. Artikel 27, nr. 3 og 4, i fuldbyrdelseskonventionen finder ikke anvendelse på afgørelser om retten til EF-patentet.

2. I tilfælde af uforenelige afgørelser vedrørende retten til EF-patentet i søgsmål mellem de samme parter anerkendes alene afgørelsen truffet af den ret, for hvilken sagen først er rejst. Ingen af parterne kan påberåbe sig en anden afgørelse, heller ikke i den kontraherende stat, hvor den er truffet.

Artikel 70

Nationale myndigheder

For så vidt angår sager om retten til et EF-patent eller tvangslicenser til udnyttelse af et EF-patent omfatter betegnelsen »retter« i denne konvention og i fuldbyrdelseskonventionen også offentlige myndigheder, som i henhold til en kontraherende stats lovgivning har kompetence til at afgøre tilsvarende søgsmål vedrørende nationale patenter, der er meddelt i denne stat. Den pågældende kontraherende stat underretter Den Europæiske Patentmyndighed om alle de myndigheder, som har en sådan kompetence, og Den Europæiske Patentmyndighed underretter de øvrige kontraherende stater herom.

KAPITEL III

RETSPLEJE

Artikel 71

Retsplejeregler

Medmindre andet er fastsat i denne konvention, behandles de i artikel 66 til 68, omhandlede søgsmål efter de nationale retsplejeregler, som gælder for tilsvarende søgsmål vedrørende nationale patenter.

Artikel 72

Forpligtelser for de nationale retter

En national ret, som behandler et andet søgsmål vedrørende et EF-patent end dem, der falder ind under protokollen om retstvister, skal betragte patentet som gyldigt.

Artikel 73

Udsættelse af behandlingen

1. Hvis afgørelsen af et andet søgsmål for en national ret end dem, der falder ind under protokollen om retstvister, vedrørende en europæisk patentansøgning, som kan føre til meddelelse af et EF-patent, afhænger af, om der kan gives patent på opfindelsen, kan denne afgørelse først træffes, når Den Europæiske Patentmyndighed har meddelt et EF-patent eller har afslået den europæiske patentansøgning. Når EF-patentet er meddelt, finder stk. 2 anvendelse.

2. På begæring af en af parterne og efter at have hørt de øvrige parter kan en national ret, såfremt der er nedlagt indsigelse imod et EF-patent eller indleveret begæring om begrænsning eller ansøgning om ugyldigkendelse af et EF-patent, udsætte behandlingen af en sag om EF-patentet, for så vidt afgørelsen afhænger af, om patentet er gyldigt. Med henblik på afgørelse af spørgsmålet om udsættelse skal retten på begæring af en af parterne kræve sig forelagt akterne i sager om indsigelse, begrænsning eller ugyldigkendelse.

Artikel 74

Straf for patentkrænkelse

Nationale bestemmelser om straf for patentkrænkelse finder anvendelse ved krænkelse af et EF-patent, i det omfang de samme indgrebshandlinger ville være strafbare, hvis de medførte krænkelse af et nationalt patent.

SYVENDE AFDELING

INDVIRKNING PÅ DEN NATIONALE LOVGIVNING

Artikel 75

Forbud mod dobbeltbeskyttelse

1. For så vidt et nationalt patent, som er meddelt i en kontraherende stat, vedrører en opfindelse, for hvilken et EF-patent er meddelt den samme opfinder eller den, til hvem hans ret er overgået, med samme ansøgningsdag, eller, såfremt der er begæret prioritet, med samme prioritetsdag, ophører det nationale patent at have virkning, i den udstrækning det dækker den samme opfindelse som EF-patentet, fra den dag, på hvilken:

a) indsigelsesfristen for EF-patentet er udløbet, uden at der er fremsat indsigelse

b) indsigelsessagen er afsluttet med en afgørelse om at opretholde EF-patentet, eller

c) det nationale patent er meddelt, hvis denne dag ligger efter den i henholdsvis litra a) eller b) nævnte.

2. Stk. 1 finder anvendelse, uanset om EF-patentet senere ophører eller senere kendes ugyldigt.

3. Hver af de kontraherende stater kan fastsætte den fremgangsmåde, hvorved det fastslås, at, og i givet fald i hvilken udstrækning, det nationale patents virkning ophører. Den kan også fastsætte, at virkningen af det nationale patent ophører ab initio.

4. Medmindre lovgivningen i en kontraherende stat bestemmer andet, kan der foreligge samtidig beskyttelse i henhold til et EF-patent eller en europæisk patentansøgning og et nationalt patent eller en national patentansøgning indtil den dag, der er fastsat i stk. 1.

Artikel 76

Konsumption af de rettigheder, der er knyttet til et nationalt patent

1. De rettigheder, der er knyttet til et nationalt patent i en kontraherende stat, udstrækker sig ikke til handlinger, der angår et af patentet dækket produkt, og som udføres på denne stats område, efter at dette produkt er bragt i omsætning i en af de kontraherende stater af patenthaveren eller med dennes udtrykkelige samtykke, medmindre der foreligger grunde, der efter fællesskabsretten ville gøre det berettiget at udstrække de rettigheder, der er knyttet til patentet, til sådanne handlinger.

2. Stk. 1 finder ligeledes anvendelse med hensyn til et produkt, som er bragt i omsætning af indehaveren af et nationalt patent, der er meddelt for den samme opfindelse i en anden kontraherende stat, når den pågældende er økonomisk forbundet med indehaveren af det i stk. 1 omhandlede patent. I denne henseende anses de to personer for økonomisk forbundet, når den ene, direkte eller indirekte, kan udøve en afgørende indflydelse på den anden for så vidt angår udnyttelse af et patent, eller når tredjemand kan udøve en sådan indflydelse på begge disse personer.

3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse, når et produkt er bragt i omsætning i henhold til en tvangslicens.

Artikel 77

Tvangslicenser vedrørende nationale patenter

Artikel 46 finder tilsvarende anvendelse på meddelelse af tvangslicenser i anledning af manglende eller utilstrækkelig udnyttelse af et nationalt patent.

Artikel 78

Virkning af ikke-offentliggjorte nationale patentansøgninger eller patenter

1. Hvor artikel 36, stk. 2, finder anvendelse, ophører EF-patentet at have virkning i den pågældende kontraherende stat i den udstrækning, det dækker den samme opfindelse som den nationale patentansøgning eller det nationale patent.

2. Fremgangsmåden med henblik på at fastslå, at EF-patentets virkning ophører i en kontraherende stat i medfør af stk. 1, er den, i henhold til hvilken EF-patentet, såfremt det havde været et nationalt patent, kunne være blevet kendt ugyldigt eller erklæret uvirksomt.

Artikel 79

Nationale brugsmønstre og tilsvarende certifikater

1. Artikel 36, 75 og 76 finder anvendelse på brugsmønstre og tilsvarende certifikater og på ansøgninger herom i de kontraherende stater, hvis lovgivning indeholder hjemmel for sådanne former for beskyttelse.

2. Hvis lovgivningen i en kontraherende stat fastsætter, at de rettigheder, der er knyttet til et patent, ikke kan gøres gældende, så længe der foreligger et brugsmønster med en tidligere indleveringsdag eller, dersom der er begæret prioritet, en tidligere prioritetsdag, finder sådanne bestemmelser, uanset stk. 1, også anvendelse på EF-patentet i den pågældende stat.

OTTENDE AFDELING

OVERGANGSBESTEMMELSER

Artikel 80

Anvendelse af fuldbyrdelseskonventionen

De bestemmelser i fuldbyrdelseskonventionen, der finder anvendelse i henhold til de foregående artikler, har for så vidt angår en kontraherende stat, for hvilken nævnte konvention endnu ikke er trådt i kraft, først virkning fra dens ikrafttræden for vedkommende stat.

Artikel 81

Valgfrihed mellem EF-patentet og det europæiske patent

1. Med forbehold af stk. 3 finder denne konvention ikke anvendelse på europæiske patentansøgninger, som indleveres i en overgangsperiode, og heller ikke på de på dette grundlag meddelte europæiske patenter, forudsat at ansøgeren inden for den i gennemførelsesforskrifterne fastsatte tidsfrist til Den Europæiske Patentmyndighed indgiver en erklæring om, at han ikke ønsker at opnå et EF-patent, idet han angiver, for hvilke kontraherende stater designeringen skal opretholdes. Erklæring anses først for indgivet, når de foreskrevne afgifter er betalt. Erklæringen kan ikke tilbagetages.

2. Artikel 54, stk. 3 og 4, i den europæiske patentkonvention finder anvendelse, når en europæisk patentansøgning, i hvilken de kontraherende stater er designeret, eller et EF-patent har en senere indleveringsdag eller, dersom der er begæret prioritet, en senere prioritetsdag end en europæisk patentansøgning, i hvilken en eller flere af de kontraherende stater er designeret. Såfremt et EF-patent begrænses eller erklæres ugyldigt af denne grund, gælder afgørelsen om begrænsning eller ugyldighed kun for de kontraherende stater, som er designeret i den tidligere europæiske patentansøgning, således som den er offentliggjort.

3. Artikel 75 til 77 og artikel 79 finder anvendelse på de europæiske patenter, som omfattes af stk. 1, idet betegnelsen »europæisk patent« erstatter betegnelsen »EF-patent« i artikel 75 og 79 og betegnelsen »nationalt patent« i artikel 76 og 77.

4. Efter forslag fra Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber eller fra en af de kontraherende stater kan Rådet for de Europæiske Fællesskaber beslutte at bringe den i stk. 1 fastsatte overgangsperiode til ophør.

5. Den i stk. 4 omhandlede beslutning træffes med enstemmighed.

Artikel 82

Efterfølgende valg af EF-patentet

1. Denne konvention finder anvendelse på et europæisk patent meddelt på grundlag af en europæisk patentan-

søgning, i hvilken alle de kontraherende stater er designeret, og som er indleveret før denne konventions ikrafttræden, forudsat at ansøgeren, inden udløbet af den frist, der er nævnt i artikel 97, stk. 2, litra b), i den europæiske patentkonvention, indleverer en skriftlig erklæring til Den Europæiske Patentmyndighed om, at han ønsker at opnå et EF-patent.

Artikel 83

Forbehold vedrørende tvangslicenser

1. Enhver signatarstat kan ved undertegnelsen eller ved deponeringen af ratifikationsdokumentet erklære, at den forbeholder sig ret til at bestemme, at artikel 46 og 77 ikke skal finde anvendelse inden for dens område på EF-patenter eller på europæiske patenter meddelt for, eller på nationale patenter meddelt af den pågældende stat.

2. Ethvert forbehold, som tages af en signatarstat i henhold til stk. 1, kan højst have virkning indtil udgangen af det tiende år, efter at aftalen om EF-patenter er trådt i kraft. Dog kan Rådet for De Europæiske Fællesskaber efter forslag fra en signatarstat med kvalificeret flertal beslutte at forlænge dette tidsrum med højst fem år for en signatarstat, som har taget et sådant forbehold. Dette flertal bestemmes som fastsat i artikel 148, stk. 2, andet afsnit, andet led, i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab.

3. Virkningerne af et forbehold, som er taget i henhold til stk. 1, ophører, så snart fælles bestemmelser om meddelelse af tvangslicenser til udnyttelse af EF-patenter finder anvendelse.

4. En signatarstat, som har taget forbehold i henhold til stk. 1, kan til enhver tid tilbagetage dette forbehold. Dette sker ved meddelelse til generalsekretæren for Rådet for De Europæiske Fællesskaber og får virkning en måned efter, at meddelelsen er blevet modtaget.

5. Virkningerne af forbeholdet ophører ikke for tvangslicenser, der er meddelt før den dag, da forbeholdet blev uvirksomt.

Artikel 84

Andre overgangsbestemmelser

1. Artikel 159, 161 og 163 i den europæiske patentkonvention finder tilsvarende anvendelse, idet dog:

a) det første møde i Den særlige Komité inden for Administrationsrådet sammenkaldes af generalsekretæren for Rådet for De Europæiske Fællesskaber

b) udtrykket »kontraherende stater« skal forstås som de stater, der er parter i nærværende konvention.

2. Uanset stk. 1, litra b), finder artikel 62, stk. 2, anvendelse.

NIENDE AFDELING

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 85

Gennemførelsesforskrifter

1. Gennemførelsesforskrifterne udgør en integrerende del af denne konvention.

2. I tilfælde af uoverensstemmelse mellem bestemmelserne i denne konvention og gennemførelsesforskrifterne har bestemmelserne i denne konvention forrang.